

In dankbare herinnering aan

JOHANNA GEERTRUIDA WAANDERS

Zij is in Stepelo geboren op 5 februari 1917. In haar ouderlijk huis is ze op 22 juli 1992 onverwachts aan een hartstilstand overleden. Na de uitvaart in haar parochiekerk te Beckum op 25 juli is zij op het kerkhof aldaar begraven.

Een onverwacht afscheid, geen woorden meer van haar, zo zal zij in onze herinnering voortleven. Naast het verdriet wat wij voelen, mag ook plaats zijn voor dankbaarheid. Zij hoopte dat een ziekbed haar bespaard mocht blijven, deze wens is vervuld. Zij wist dat haar lichaam de laatste jaren niet functioneerde zoals zij dat zelf wilde. Steeds meer activiteiten moest zij prijsgeven; vakanties werden haar te zwaar evenals wandelen en het maken van fietstochten. De zorg voor Gerhard en Albert bleef onverminderd haar aandacht en toewijding vragen, tot het laatste moment heeft zij haar energie daar aan gegeven. Daar was ze van jongsaf mee opgegroeid: na het op jonge leeftijd overlijden van haar ouders gingen zij, haar zus en vier broers tezamen verder door het leven. Gastvrijheid was voor haar vanzelfsprekend, ze had graag mensen op bezoek, kinderen en logees konden altijd bij tante An in Stepelo terecht. Zij genoot van de kinderen in het buurtschap Stepelo, zij gaven aan haar omgeving een nieuwe impuls voor de toekomst. Een brede interesse kenmerkte haar leven, mede door zich in te zetten voor maatschappelijke activiteiten en het volgen van nieuws in pers, radio en tv. Veranderingen op de boerderij, waar ze haar leven heeft gewerkt en gewoond, heeft zij gestimuleerd en de ontwikkelingen met

interesse gevolgd. In haar opvattingen over de medische wereld was ze minder progressief; een dokter is mooi, alleen als het echt niet anders kan. Ze was niet zuinig op haar gezondheid. Haar sterké wil, alles zelf te blijven doen, leidde er toe dat zij de verantwoordelijkheid niet graag uit handen gaf. Daarbij gaf ze veel van zichzelf, en was attent voor zieken en alleenstaanden. Haar geloof bestond uit inzet voor mensen en vertrouwen in God. De kerk had een vaste plaats in haar hart, via de kerktelefoon en het bijwonen van vieringen gaf ze hieraan uiting. In volle overtuiging nam zij deel aan de Maria-verering.

Terugkijkend op haar leven, en wetend dat zij thuis is gestorven, op haar geboorteplek, en tot het laatst in ons midden mocht zijn, merken wij een gevoel van dankbaarheid tot God onze Vader.

Allen die veel voor haar hebben betekend en die deze dagen ons tot steun en hulp waren, zeggen wij heel hartelijk dank.

Gerhard en Albert
Wim en Marga
Fam. Waanders